

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4405/2022
12.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Суботин, адвокат из ..., против туженог „Generali osiguranje Srbija“ а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Нађа Самац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 21059/18 од 26.02.2021. године, у седници одржаној 12.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 21059/18 од 26.02.2021. године, о одбачају његове жалбе.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 21059/18 од 26.02.2021. године, о одбачају његове жалбе.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 774/15 од 11.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог туженог за прекид поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и за претрпљени страх по 80.000,00 динара, са законском затезном каматом од 11.04.2018. године до исплате, као и на име накнаде материјалне штете укупно 342.605,41 динара према појединачно опредељеним износима, са законском затезном каматом од допелости до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати 9.000,00 динара, са законском затезном каматом од 29.12.2014. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 133.300,00 динара, са законском затезном каматом од 11.04.2018. године.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 21059/18 од 26.02.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете плати 4.500,00 динара са законском затезном каматом од 29.12.2014. године до исплате. Ставом другим изреке, одбачена је жалба тужиоца у делу да му тужени на име накнаде материјалне штете плати 4.500,00 динара са законском затезном каматом од 29.12.2014. године до

исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену о одбачају његове жалбе, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Ревизија предвиђена наведеном одредбом се може изјавити само због погрешне примене материјалног права. Материјално право примењује се при одлучивању у меритуму о главној ствари која је предмет спора. Побижаним правноснажним решењем није одлучено о главној ствари (основаности тужбеног захтева), већ о дозвољености жалбе у погледу одлуке о трошковима поступка, који су били потребни ради вођења ове парнице и иста је у наведеном делу одбачена као недозвољена, због недостатка правног интереса. Одлука зато није донета на основу одредби материјалног права, већ на основу одредби процесног права, члана 378 став 3. и 387. став 1. тачка 1. ЗПП, чија погрешна примена има значај битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана, није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим је жалба одбачена (члан 420 став 3. ЗПП).

Према одредби члана 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Дакле, право на ревизију се у смислу одредбе члана 28. ЗПП, оцењује са становишта главног потраживања, а не споредних тражења, међу која спадају и

трошкови поступка. Исто се односи и на оцену дозвољености ревизије у смислу члана 420 став 2. у вези става 1 ЗПП, као и у случају прописаном ставом 3. истога члана ЗПП.

Имајући у виду наведено, као и да се изјављеном ревизијом побија другостепено решење о одбачају жалбе на одлуку о трошковима поступка, која не представља одлуку о главном захтеву, већ о споредном тражењу, то ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић